

Η ομοιοπαθητική στις μακροχρόνιες ή αθεράπευτες παθήσεις

του Βαγγέλη Ζαφειρίου

Η ομοιοπαθητική είναι πλέον γνωστή σαν η θεραπεία για τις δύσκολες παθήσεις, γι' αυτές που ταλαιπωρούν τον άρρωστο για χρόνια πολλά ή και για ολόκληρη τη ζωή του.

Οι άρρωστοι που δεν μπορούν να βρουν ανακούφιση σ' αυτές τις παθήσεις, αφού επισκεφτούν πρώτα όσους ειδικούς γνωρίζουν και εξαντλήσουν τις γνωστές θεραπείες, επιλέγουν στο τέλος και την ομοιοπαθητική, όχι τόσο γιατί την εμπιστεύονται εξ αρχής, αλλά γιατί δεν έχουν τι άλλο να κάνουν. Αυτό αποτελεί μια δυσκολία για την ομοιοπαθητική, αλλά ταυτόχρονα και την απόδειξη της θεραπευτικής ικανότητάς της "στα πιο δύσκολα"!

Μπορεί στην αρχή οι ασθενείς να έρχονται γιατί δεν έχουν πλέον άλλη επιλογή (οι ειδικοί τους είπαν ότι δεν μπορούν να βοηθήσουν περισσότερο), όταν όμως διαπιστώσουν ότι θεραπεύονται, τότε την προτείνουν ενθέρμως και στους άλλους, φίλους ή γνωστούς, που υποφέρουν από παρόμοιες παθήσεις. Στους θεραπευμένους ασθενείς οφείλει κυρίως την τόσο μεγάλη διάδοσή της η ομοιοπαθητική, αυτούς που έγιναν καλά από τις λεγόμενες χρόνιες ή ανίατες παθήσεις.

Τα γνωστά φάρμακα αλλά και οι χειρουργικές επεμβάσεις είναι σχεδιασμένα να επιδρούν μόνο σε ένα όργανο ή μία λειτουργία του οργανισμού που θεωρούμε ότι πάσχει. Αν πάσχουν πολλά όργανα ή λειτουργίες χρειάζονται πολλά φάρμακα και χειρουργικές επεμβάσεις, με τα γνωστά σε όλους αποτελέσματα.

Η ομοιοπαθητική θεραπεύει διαφορετικά: κάνει ολόκληρο τον οργανισμό πιο υγιή, και γι' αυτό βελτιώνονται όλες οι παθήσεις του αρρώστου με το ίδιο ένα την κάθε φορά φάρμακο. Όταν ολόκληρος ο συγκεκριμένος άνθρωπος γίνει πιο υγιής, τότε όλες οι λειτουργίες του που πάσχουν, ψυχικές και σωματικές, βελτιώνονται, ισορροπούν και σταματούν να πάσχουν.

Τα ομοιοπαθητικά φάρμακα είναι φυσικές ουσίες του περιβάλλοντος, φυτικής, ζωικής ή ορυκτής προελεύσεως, που χορηγούνται σε τόσο απειροελάχιστες δόσεις που δεν έχουν καμία παρενέργεια ποτέ και σε κανέναν άνθρωπο.

Το ομοιοπαθητικό φάρμακο που χορηγείται σε κάθε άρρωστο επιλέγεται με βάση τον τρόπο λειτουργίας όλου του οργανισμού του, ψυχικά και σωματικά, γι' αυτό και η εξέταση του ασθενούς διαρκεί πολύ ώρα. Για τον ίδιο λόγο, αν επιλέξουν την ομοιοπαθητική δέκα ασθενείς που πάσχουν όλοι από ημικρανίες, στον καθένα από αυτούς θα χορηγηθεί διαφορετικό φάρμακο, γιατί ο οργανισμός του καθενός έχει τον δικό του ιδιαίτερο τρόπο λειτουργίας και τα δικά του άλλα προβλήματα υγείας, αλλά και τα ιδιαίτερα στον κάθε ξεχωριστό άρρωστο χαρακτηριστικά που έχουν οι δικές του ημικρανίες, π.χ

δεξιά ή αριστερά, κάθε 3 ή κάθε 30 μέρες, χειρότερα στον ήλιο ή στο κρύο, το πρωί ή το απόγευμα κ.λπ.

Η ομοιοπαθητική θεραπεία είναι έτσι απολύτως εξατομικευμένη για τον κάθε συγκεκριμένο ασθενή και για όλα τα προβλήματά του, γι' αυτό και δεν μπορεί να απαντηθεί η συνήθης ερώτηση "τι φάρμακο δίνετε στους πονοκεφάλους". Στον κάθε συγκεκριμένο άρρωστο που πάσχει από πονοκεφάλους θα χορηγηθεί εκείνο το ομοιοπαθητικό φάρμακο που ταιριάζει στο δικό του οργανισμό, που έχει το συγκεκριμένο είδος πονοκεφάλων και τις συγκεκριμένες και χαρακτηριστικές γι' αυτόν άλλες παθήσεις ή προβλήματα.

Η ομοιοπαθητική λέγεται ολιστική ιατρική γιατί κάνει ολόκληρο τον οργανισμό πιο υγιή, με το ίδιο ένα (την κάθε φορά) φάρμακο. Αυτό έχει σαν συνέπεια και οι τωρινές του παθήσεις να θεραπεύονται αλλά και να κινδυνεύει λιγότερο να αρρωστήσει μελλοντικά, αφού σαν οργανισμός έχει γίνει υγιέστερος ολόκληρος.

Επειδή το ομοιοπαθητικό φάρμακο θεραπεύει ολόκληρο τον οργανισμό στον οποίο χορηγείται, γι' αυτό το λόγο δεν υπάρχουν ειδικότητες στην ομοιοπαθητική. Παρ' ότι ο κάθε γιατρός μπορεί να έχει μία ειδικότητα στην κλασική ιατρική, εντούτοις με την ομοιοπαθητική μπορεί να αντιμετωπίζει εξίσου καλά οποιαδήποτε πάθηση, είτε αυτή ανήκει στην ειδικότητά του της κλασικής ιατρικής είτε όχι. Είναι χαρακτηριστικό ότι στην Αγγλία υπάρχουν πέντε (5) ομοιοπαθητικά νοσοκομεία ενταγμένα στο Εθνικό Σύστημα Υγείας της χώρας.

Η ομοιοπαθητική είναι κατάλληλη για όλες τις ηλικίες και για τις πιο δυσκολοθεράπευτες παθήσεις όπως το άσθμα, οι αλλεργίες, τα συχνά κρυολογήματα στα παιδιά και τους ενήλικες, οι ημικρανίες, η κολίτιδα, το έλκος, οι φοβίες, η κατάθλιψη, η νευρογενής ανορεξία, το έκζεμα, η ψωρίαση, η δυσμηνόρροια, άλλα γυναικολογικά προβλήματα κ.λπ..

Η έλλειψη παρενεργειών, το χαμηλό κόστος των φαρμάκων, η καταλληλότητα για όλες τις ηλικίες και για τις περισσότερες από τις σοβαρές παθήσεις που ταλαιπωρούν τον άνθρωπο σήμερα, καθιστούν τη σύγχρονη ομοιοπαθητική μια επιλογή με ανεκτίμητες δυνατότητες προσφοράς.